

HÍVÓ SZÓ

4 ÉVF. 25. SZÁM 2019 AUGUSZTUS

Alapítási év: 2012

HITÉLETI HAVILAP

TARTALOM

Az Úr rejtélyes útjai	2. old.
Isten kezében	2. old.
Az idő és a körülmények	2. old.
Régi ír áldás	2. old.
Vezetésre várva	3. old.
Imádság	3. old.
Egyre világosabb	3. old.
Székely áldás	3. old.
A pletyka	4. old.
Add nekem azt a valamit	4. old.
Istent lássák, ne téged!	4. old.

HOGYAN GYŐZZÜK LE A FÉLELMET?

Egy ember, aki szörnyen rettegett az égzengéstől, elment egy pszichiáterhez. „Az ön betegségét brontofóbiának nevezzük – kezdte a doktor. – Igazán badarság, hogy ennyi idősen még fél a mennydörgéstől. Gondoljon rá úgy, mint a nagydobra az élet nagy szimfóniájában!” „Mi van akkor, ha ez nem működik?” – kérdezte az ember. A pszichiáter így válaszolt: „Akkor tegye azt, amit én! Ha vihar közeledik, tegyen vattát a fülébe, bújjon be az ágy alá, és énekelje teli torokból a Süss fel napot, amíg el nem múlik a vihar!” Komolyra fordítva a szót, a legtöbb félelem nem tényeken, hanem érzelmeken alapul. Próbálj meg túllátni a félelmeiden és felfedezni, hogy milyen feltételezések rejlenek mögöttük. Például, ha szegénységben nőttél fel, talán félsz adakozni. Ha elhagytak, akkor talán félsz újra megbízni bárkiben is, vagy túlságosan ragaszkodsz emberekhez és megpróbálsz irányítani őket. Ha bántalmaztak, talán félsz az érzelmi és fizikai közelségtől. Ha folyamatosan bíráltak, talán attól félsz, hogy Isten nem fog megbocsátani neked. Ha nem tartod magad szépnek vagy intelligensnek, vagy nem előkelő családba születtél, talán félsz emberek között lenni vagy beszélni velük, nehogy lenézzenek. Az amerikai humorista, James Thurber írta: „Minden embernek arra kellene törekednie, hogy még mielőtt meghal, megtudja, mi elől menekül, hová fut és miért.” Dávid nemcsak félelmeivel volt tisztában, de önértékelésének és biztonságának forrásával is: „Te alkottad veséimet, te formáltál anyám méhében. Magasztallak téged, mert félelmetes vagy és csodálatos; csodálatosak alkotásaid, és lelkem jól tudja ezt.” (Zsoltárok 139:13-14) Ha tudod, hogy Istennél tetszésre találtál, akkor félelmeid sorra elhalnak. John Henry Newman bíboros mondta: „Ne attól félj, hogy az életet véget ér, attól félj, hogy el sem kezdődik!”

Ha engeded, hogy a félelem irányítsa az életedet, akkor sosem fogsz igazán élni. Igazság szerint a legtöbb félelmünk teljesen megalapozatlan. Nem vetted még észre? A kutatások azt mutatják, hogy félelmeink 95%-a alaptalan, a maradékkal pedig meg kell tanulnunk együtt élni. A legjobb hozzáállás talán Gertrude Stein költőé, aki azt mondta: „Tekintve, hogy milyen veszélyes minden, igazából semmi sem ijesztő.” Emberileg szólva az életben semmire nincs garancia. Sok mindentől számítunk védelemre: biztosítási kötvényektől, riasztóberendezéstől, utazási csekkeltől, aszpirintól, esernyőtől, GPS-től és légzsáktól. De az igazság az, hogy az élet életveszélyes, károsítja az egészséget, és végül meg is öl. Akkor ennyi erővel akár élhetsz teljes életet is. Allítólag Shakespeare-től származik a mondás: „Nem érdemel lépesmézet, aki fél a méhek fullánkjaitól.” Ne hagyj, hogy a félelem visszatartsa a fejlődésedhez vezető apró lépésektől – nem tudhatod, hová vezetnének! Két dolog mindig is jelen lesz életünkben: a félelem és a hit. Életed minden napján döntened kell e kettő között. Jeremiás a hitet választotta: „Szeret az Úr, azért nincs még végünk, mert nem fogyott el irgalma: minden reggel megújul. Nagy a te hűséged! Az Úr az én osztályrészem – mondom magamban –, ezért benne bízom. Jó az Úr azokhoz, akik benne reménykednek, akik hozzá folyamodnak.” (Jeremiás siralmai 3:22–25) Ne hagyj, hogy az, amit nem tudsz megtenni, akadályozzon abban, amire képes vagy! Cus D’Amato bokszedző mondta: „A hős és a gyáva is ugyanazt a félelmet érzi, de a hős felhasználja és ellenfelére vetíti félelmét, míg a gyáva elmenekül. A félelem ugyanaz, az számít, hogy mihez kezdesz vele.” A legtöbb negatív érzelmét át lehet alakítani valami pozitív dologgá, ami segít előrejutni az életben. Félsz a szegénységtől? Formáld át félelmedet munkaerőkereséssé! Félsz a kapzsiságtól? Alakítsd át nagylelkűséggé! Az elutasítástól félsz? Formáld át kapcsolatteremtő-készséggé! Félsz a jelentéktelenségtől? Alakítsd át mások szolgálatává! Ahogy Roger Babson közgazdász megjegyezte: „Ha a dolgok rosszul alakulnak, egyszerűen ne tarts velük!” Inkább keress új megoldást! Átformálhatod az életedet azzal, ha azt a dolgot, ami félelmet keltett, hajtóerőként használod ahhoz, hogy valami érdemlegeset vigyél véghez. Sok dolog van az életben, amit nem tudunk irányítani, de nincs értelme aggódni ezek miatt. Harold Stephens író jegyezte meg: „Nagy különbség van aközött, hogy valami foglalkoztat vagy valami aggaszt. Az aggó ember a problémát látja, az pedig, akit foglalkoztat valami, a megoldást látja meg.” Hogyan válhatsz problémamegoldóvá? Azokra a dolgokra összpontosíts, amit tudsz irányítani! Az első ezek közül a hozzáállásod. Ne feledd, ami veled történik, közel sem annyira fontos, mint az, ami benned zajlik. A másik ilyen a naptárad. A mai nap körülményeit talán nem tudod irányítani, de megtehetsz minden tőled telhetőt azért, hogy bölcsen tervezd meg a rendelkezésedre álló időt. A legtöbben azért félünk a jövőtől, mert nem készültünk fel rá.

Forrás: www.maiige.hu

AZ ÚR REJTÉLYES ÚTJAI

„De áldott az a férfi, aki az Úrban bíz, akinek az ÚR a bízodalma.” (Jeremiás 17,7)

Amikor reggeli sétára indultam, fényes és napos idő volt, esőnek nyoma sem. Dombokon és völgyeken át sétáltam, élvezve a szépséget körülöttem. A szél falevelek csodálatos táncát keltette életre, és a tücskök egyre hangosabban ciripeltek. Aztán az idő figyelmeztető jelzések nélkül megváltozott, egy hatalmas záport hozva. Csalódottan éreztem magam, hogy az eső megzavarta sétámat, de menedéket találtam az út mentén egy kis épületben. Az eső elől egy idős ember is az épületbe menekült. Elkezdtünk beszélgetni arról a városról, ahol éltünk. Mivel hosszú ideje a városban élt, számos érdekes történetet mesélt, hogy a város hogyan változott meg az évek során. Amikor az eső elállt, elváltunk. Ahogy sétáltam hazafelé, rájöttem, hogy ugyanúgy, ahogy az eső bejelentés nélkül érkezett, az élet új lehetőségei is meglepetésszerűen érkezhetnek.

Az élet kiszámíthatatlan, mindannyiunk számára nehézséget okozva ezzel. Először a problémák tehernek tűnnek, és talán átkozzuk a körülményeket vagy Istent hibáztatjuk miattuk. Néha az akadályok kis csodákhoz vezetnek (vagy legalább megérzésekhöz), amelyek alakítani tudják a megértésünket. Ez segít, hogy egy új módon ismerjük meg Istent, és hogy még jobban bízzunk benne.

Forrás: www.csendespercek.hu

ISTEN KEZÉBEN

„Mindezt megfigyeltem, mert tisztán akartam látni mindezt, hogy az igazak és a bölcsék minden munkájukkal együtt Isten kezében vannak. Az ember azt sem tudja, hogy szeretet, vagy gyűlölet vár-e rá: minden előtte van.” (Prédikátor 9:1)

Isten kezében lenni természetesen nem jelenti azt, hogy az életünket messze elkerüli minden fájdalom, szenvedés és tragédia. A leghűségesebb keresztény sem tudja előre, mi vár rá a nap alatt. Talán erre utalt Salamon a kifejezéssel. Isten kezében vagyunk, ám ez nem jelenti azt, hogy nem tudjuk meg, mi a szenvedés. Keresztényként azonban még a tragédiák közepette is bízhatunk Isten jóságában, kegyelmében. Képzeljük csak el, hogyan éreznénk magunkat a különböző nehéz helyzetekben, ha nem hinnénk a szerető, gondviselő Istenben, aki megígérte, hogy egy nap eltöröl... az ő szemeikről minden könnyet! (Jelenések 7:17)

Gondoljunk bele, milyen lehetett azoknak a bibliai hősöknek, akik igen nehéz helyzetbe kerültek, mégis Isten kezében tudták az életüket! Gondoljunk pl. Józsefre és Keresztelő Jánosra a börtönben. Beszélhetünk Jóbról is, aki tulajdon életén kívül szinte mindent elveszített, úgy ült a hamuban. Megemlíthetjük Dánielt az oroszlánok vermében. Válasszunk ki valakit, és képzeljük el, hogy kétségbeesett helyzetében milyen könnyen kételkedhetett volna az Úr szeretetében és gondviselésében. Mi a tanulság ebből, ami segítségünkre lehet kísértéseink és kétségeink idején?

Forrás: www.bibliatanulmanyok.hu

AZ IDŐ ÉS A KÖRÜLMÉNYEK

Mindannyian hallottunk, láttunk, sőt, saját magunk is elszenvedhettünk olyan igazságtalanságokat, amelyeket nem feltétlenül mások okoztak. Előfordul, hogy az idő és a körülmények hatására következik be valami, ami igazságtalan, aminek nem úgy kellene alakulnia. Egy élete virágjában lévő fiatal nőt súlyos betegség dönt le a lábáról; egy fiatal férfit anyagi okok miatt elbocsátanak; egy kiváló atléta megcsúszik, leesik a lépcsőn, ezzel pályafutásának vége. A listát még folytathatnánk. Olvassuk el Préd. 9:13 20 verseit. Mi az, amit Salamon ki akart emelni? Egyetértünk vele?

Emberi szemszögből nézve megint csak úgy látszik, hogy az idő és a körülmények határozzák meg az életünket. A Bibliában azonban az áll, hogy van Isten, aki nemcsak mindent lát (Zsolt. 11:4; Péld. 5:21), de sok szálon bele is kapcsolódik az emberek dolgaiba (Péld. 16:9; Dán. 2:21; Mt. 6:25, 31), még ha ezt időnként nehéz is észrevenni. Ezért az a legfontosabb, hogy keresztényként személyesen megismerjük Istent; ismerjük és szeressük annyira, hogy tudjunk akkor is hittel, engedelmesen belé kapaszkodni, amikor az idő és a körülmények látszólag igazságtalanul bánnak velünk. Nézzük meg a Préd. 9:15-18 verseit. Milyen kérdést érintett itt Salamon?

Többféleképpen is értelmezhetnénk ezeket a verseket, ám a szövegösszefüggés fényében leszögezhetjük, hogy Salamon tovább sorolja az igazságtalanságokat. Megemlít egy példát: valaki nagy dolgot hajt végre, de miért, miért nem (ebben az esetben azért, mert az illető szegény), nem köszönik meg neki, tettéről meg is feledkeznek. Az emberek között ez sokszor előfordul. Még szerencse, hogy nem az emberi elismerés a legfontosabb! Isten ítélete számít igazán, aki semmit nem felejt, sőt jutalmat is ígér (Lk. 6:35; Kol. 3:24; Zsid. 10:36; Jel. 22:12).

Mit mondhatunk annak, aki súlyos csapást szenvedett el az idő és a körülmények következtében? Hogyan erősíthetjük meg abban, hogy Isten valóban szereti és törődik vele, még ha szenvednie kell is?

Forrás: www.kereszteny.hu

RÉGI ÍR ÁLDÁS

Legyen időd a munkára – ez a siker ára.
Legyen időd a játékokra – ez az örök ifjúság titka.
Legyen időd a nevetésre – ez a Lélek muzsikája.
Legyen időd a gondolkodásra – ez az erő forrása.
Legyen időd az olvasásra – ez a bölcsesség alapja.
Legyen időd, hogy kedves légy – ez a boldogsághoz vezető út.
Legyen időd az álmodozásra – kocsidat majd egy csillaghoz vezet. Legyen időd, hogy körülnézz – túl rövid a nap ahhoz, hogy önző légy. Legyen időd, hogy szeress és téged is szeressenek – ez isteni kiváltság.

VEZETÉSRE VÁRVA

„Bízzál az Úrban teljes szívből, és ne a magad eszére támaszkodj! Minden utadon gondold rá, és ő egyengetni fogja ösvényeidet. Ne tartsd bölcsnek önmagadat, féljed az Urat, és kerülöd a rosszat! Gyógyulás lesz ez testednek, és felüdülés csontjaidnak. Tiszteld az Urat vagyonodból és egész jövedelmed legjavából, akkor bőségesen megtelnek csüreed, és must árad sajtóidból. Az Úr intését meg ne vesd, fiam, és dorgálását meg ne utáld! Mert akit szeret az Úr, azt megdorgálja, de mint apa a fiát, akit kedvel.” (Példabeszédek 3,5-12)

Életem során sokszor voltam olyan helyzetben, amikor nem tudtam, mit kellene tennem, és nem mertem egyedül döntést hozni. Mielőtt igazán rábízta az életemet Istenre, úgy gondoltam, hogy minden helyzetben 50 százalékos esély van a sikerre; ha rossz döntést hozok, kudarcot vallok. Sajnos gyakran kételkedtem benne, hogy jól választottam, és hosszú órákig képes voltam rágódni a döntéseimen. Évekbe telt, mire megértettem, mit jelent Krisztus hatalma és hűsége. Azóta nem idegeskedem annyit, és igyekszem egészen az Úrra bízni magam, tudva, hogy ő a legjobbat akarja nekem. Rendszeresen emlékeztetem magam arra, hogy „Isten minden időben jószákos”, mert a nehézségekben nagyon könnyű erről megfeledkezni. Megnyugvást ad, ha tudjuk, hogy Isten mindig velünk van, és nem kell minden apróságon rágódnunk. Ha Isten akaratát keressük, abban a biztos tudatban élhetünk, hogy minden a javunkra van.

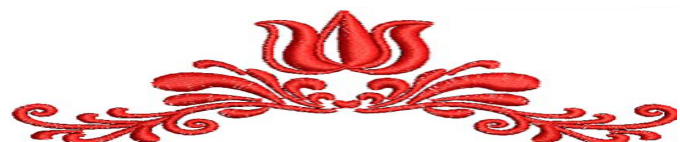
Forrás: www.csendespercek.hu

IMÁDSÁG

Ha szeretnéd Jézust megkérni, hogy legyen életedmegváltója, mondd el a következő imádságot:

Hiszem, hogy Jézus Istennek Fia. Hiszem, hogy Jézus meghalt az én bűneimért. Hiszem, hogy Jézus feltámadt a halálból az én megigazulásomért, a Biblia tanítása szerint! Kérlek Jézus, legyél az én Uram! Kérlek Jézus, legyél az én Megváltóm! Kérlek Jézus, legyél az én Gyógyítóm! Jézus, Te vagy az én Uram! Jézus, Te vagy az én Megváltóm! Jézus, Te vagy az én Gyógyítóm! Meg vagyok váltva! Újjászülettem Krisztusban. Az Ő szent vére megtisztított minden bűntől. Köszönöm Úr Jézus az örök életet! Ámen.

EGYRE VILÁGOSABB

„Kelj fel, tündökölj, mert eljött világosságod, rád ragyogott az Úr dicsősége.” (Ézsaiás 60:1)

Néhány évvel ezelőtt életem legsötétebb szakaszán mentem keresztül. Egy súlyos kihívással kellett szembenéznem. Annyira nehéznek tűnt az egész, hogy legszívesebben elrejtőztem volna és csak sírtam volna. Éreztél már valaha így? Egy nap az Úr így szólt hozzám: „Nem élhetsz így tovább. Arra alkottalak, hogy tündökölj. Meg kell tanulnod túllátni a problémán, mert én új lehetőségeket teremtek számodra. Én egyfolytában munkálkodom, még a zűrzavarod közepette is.” A Biblia azt mondja: „Az igazak ösvénye olyan, mint a felragyogó világosság, mely egyre világosabb lesz délig” (Példabeszédek 4:18). Nem azt mondja, hogy lesznek fényes napok és fénytelen napok. Azt mondja, hogy még a sötét, nehéz időszakokban is lesz örömünk. Jézus azért imádkozott, hogy az Ő öröme teljes legyen bennünk (János 17:13). Azt akarja, hogy ragyogjunk, mint a csillagok a sötét éjszakában (Filippi 2:15), és lelkesedéssel és várakozással tekintsünk afelé, amit Isten képes megtenni az életünkben. Ez a kihívás három „hosszú” évig tartott. Ez alatt az idő alatt, minden egyes napon meg kellett küzdenem a csüggedés és a kudarc érzésével. Könnyű volt? Nem, de a folyamat során megtanultam az Igazság világosságában járni, megváltoztattam a gondolkodásomat és eldöntöttem, hogy nem a kudarc, hanem a győzelem pecsétjét fogom viselni a homlokomon. „Ez a probléma nem akadályozhat meg abban, hogy Isten örömeiben éljek. Egy hatalmas Istené vagyok, és Ő nagyszerű dolgokat tartogat számomra.” Ennek az időszaknak a végén Isten győzelmet adott. Azonban, ha a sötétben üldögéltem volna, arra várva, hogy a dolgok megváltozzanak, lemaradtam volna az új lehetőségekről és arról a hatalmas szellemi fejlődésről, amit ez alatt a három év alatt megtapasztaltam. Tündökölsz ma, vagy egy kissé komor vagy? Egy fekete felhő árnyékol be? Túlságosan a problémára koncentrálsz, ami megpróbálja elrabolni az örömet? Lép ki a világosságra és élvezd az örömet, amit Isten ad. Tartsd a szemed Jézuson, és hagyd, hogy az Ő világossága rád ragyogjon. Nincs az a sötétség, ami győzedelmeskedhetne Felette!

Victoria Osteen

Forrás: www.ahitatok.hu

SZÉKELY ÁLDÁS

Ki asztalt terítés az égi madárnak,
Teríts asztalt, teríts szegénynek s árvának,
Nyújtsd ki Atyánk, nyújtsd ki jószákos kezdet!
Adj a koldusnak is tápláló kenyeret!
Ételben, italban legyen bőven részünk.
Gondviselő Atyánk, könyörögve kérünk!
Gondviselő Atyánk, asztalodtól kelve
Szívből hálát adunk kezünk összetéve.
Áldd meg ezt a házat s ennek a gazdáját!
Fordítsd vissza néki a vendéglátását!
Szánd meg a szegényt, a szenvedőt s az árvát,
S a benned bízóknak viseld mindig gondját! Ámen!

A PLETYKA

Egyszer egy pletykás asszony megtért. Elment lelkipásztorához és az Úr előtt megvallotta bűneit. – Hogyan tehetném jóvá, amit elköttem? Mit tegyek? Adjon tanácsot! – Fogjon egy kispárnát, bontsa fel és minden ember ajtaja elé, akit megpletykált, tegyen egy tollat! – tanácsolta a pásztor. Az asszony furcsállta a tanácsot nagyon, de mivel bűnbánata igazi volt, megtette. Ment vissza nagy örömmel: – Kitettem a tollakat! – Most menjen el mindenhová és szedje össze őket! – mondta a pásztor. Az asszony nagyra nyitotta a szemét a csodálkozástól, de nem szólt semmit. Elindult, hogy összeszedje a tollakat... Másnap szomorúan jött vissza: – Lelkész úr! Egyetlen tollat sem találtam! Elfújta a szél... – Látja, kedvesem, ilyen a pletyka is! Kimondja az ember, de azután már visszavenni nem tudja! Kérjen bocsánatot a gyülekezet előtt is és többé ne hordjon híreket!

Az asszony megfogadta ezt a tanácsot is és az Úr áldott gyermeke lett. Az elvesztett bizalmat is visszakapta egy idő után a testvérektől, mert nyelvét csak bátorításra használta azután.

Igen, ha össze-vissza fecsegsz, akkor bizonyos, hogy előbb-utóbb megütöd a bokád! Előbb járjon az eszed, csak utána nyisd ki a szád! Mielőtt bármit mondasz, gondold át a várható következményeket és mellékhatásokat! Nem mindig úgy sül el a dolog, ahogyan elgondoltad! Mindenek előtt vidd Isten elé és szűrd át mondanivalódat a szeretet szűrőjén! Ha már benne vagy ebben a bűnben, tartsál bűnbánatot! Ám a pletykát nehéz jóvátenni, mert ha egyszer elindul, megy a maga útján ellenőrizhetetlenül...

Forrás: www.keresztenyszoz.hu

ADD NEKEM AZT A VALAMIT

Egy asszony, amikor a hegyekben utazgatott, egy folyóban talált egy különösen értékes követ. Másnap találkozott egy másik utazóval, aki éhes volt, így hát az asszony kinyitotta a csomagját, és megosztotta ennivalóját a vándorral. Az éhes utas meglátta a drágakövet az asszonynál, és kérte őt, hogy adja neki. A nő habozás nélkül neki adta a követ. A vándor örvendezve jó szerencsésén tovább állt, hiszen tudta: a drágakő olyan értékes, hogy élete hátralévő részében nem kell többé szűkséget szenvednie. Ám néhány nappal később a vándor visszatért az asszonyhoz, és visszaadta neki a követ. „Gondolkoztam...– szólalt meg. Jól tudom milyen értékes ez a kő, de visszaadom abban a reményben, hogy adhatsz nekem valamit, ami még értékesebb. Add nekem azt a valamit belőled, ami képessé tett arra, hogy nekem add a követ.”

„Gyűjtsetek magatoknak kincseket a mennyben, a hol sem a rozsdá, sem a moly meg nem emészti, és ahol a tolvajok ki nem ássák, sem el nem lopják.” (Máté 6:20)

ISTENT LÁSSÁK, NE TÉGED!

„Vigyázzatok: kegyességeket ne az emberek előtt gyakoroljátok, csak azért, hogy lássák azt, mert így nem kaptok jutalmat mennyei Atyától.” (Máté 6:1)

Jézus keményen beszélt azokról, akik csak azért cselekedtek jól, hogy azt az emberek lássák. Rájuk irányította a reflektort, így ezeknek az önigazult embereknek minden hibája és gyarlsága láthatóvá vált. Képmutatóknak nevezte őket; ez a szó az eredeti görög nyelven színészt jelent. Abban a korban a színészek maszkot viseltek. A képmutató tehát olyan embert jelent, aki álarcot visel, aki azért tesz valamit, hogy mások dicséretét elnyerje.

Jézus nem azt mondta, hogy ne tegyünk jó dolgokat. Azt sem parancsolta, hogy ne lehessen látni jó cselekedeteinket. Igenis kell jó dolgokat tennünk, és ezek közül némelyiknek láthatónak kell lennie azért, hogy hatást gyakoroljon! Tisztázzuk: jót tenni jó; de azért jót tenni, hogy lássák, nem jó. Sőt, ha valaki azért tesz jót, hogy azt mások lássák, az súlyos véték. Miért? Mert a képmutatás elfordítja az embereket Istentől.

Amikor istenkeresők olyan énekeseket látnak, akik úgy pávaskodnak, mint a szórakoztatóipar sztárjai... amikor olyan prédikátort hallanak, aki elegáns öltönyben, divatos frizurával és gondosan válogatott szavakkal manipulálja a tömeget, kizárva Istent... Amikor a gyülekezeti tagok kiöltöznek, mintha divatbemutatóra mennének, és látványosan adakoznak...

Amikor az emberek, akik azért mennek egy gyülekezetbe, hogy Istennel találkozzanak, de nem látják Istent az egyház miatt – egy pillanatra se gondold, hogy ezt Isten majd csendben elnézi! Jézus világosan fogalmazott: „Vigyázzatok: kegyességeket ne az emberek előtt gyakoroljátok, csak azért, hogy lássák azt, mert így nem kaptok jutalmat mennyei Atyától.”

Forrás: www.maiige.hu

HIRDETÉS

A Hívó Szó elektronikus formátumban is olvasható. Látogassanak el a www.hunorangel.freeweb.hu weboldalra és töltsék le a legfrissebb lapszámokat!

NAPI IGE
ÜZEN NEKED A BIBLIA!

SMS IGE:
0740 262880

 [napiige](https://www.facebook.com/napiige)

HÍVÓ SZÓ

540431 Marosvásárhely (Románia)
Kakukk utca 1.
E-mail: pereshunor81@gmail.com
Mobil: 0740 262880
Szerkeszti: Peres Hunor